Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26007
Copyright: Admont, Benediktinerstift

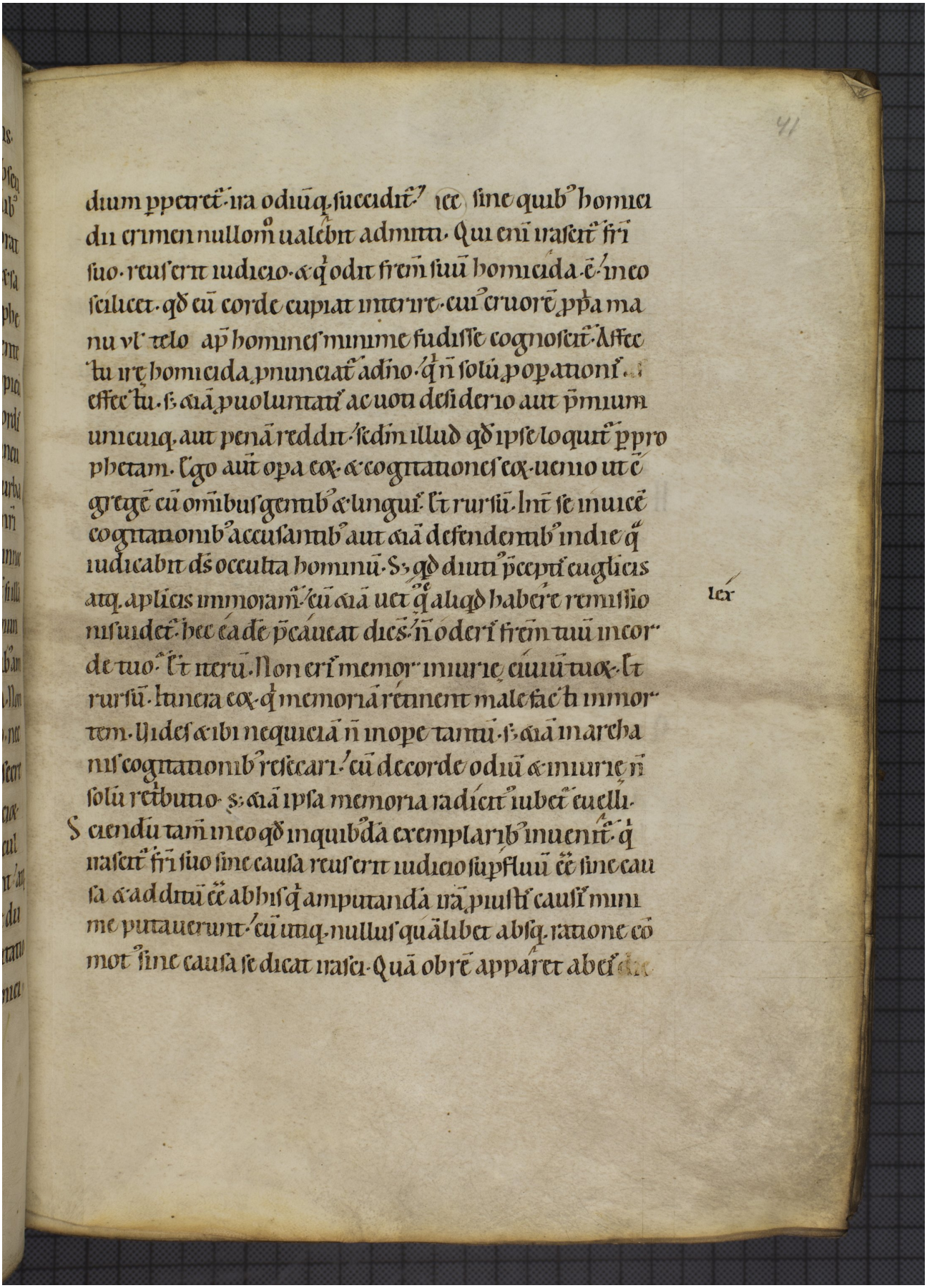

41

dium ppetrē ira odiūq; succidit. ICC sine quib homicidii crimen nullom ualebit admittere. Qui enim iraseret frī suo reus erit iudicio. ac q odit frem suū homicida ē. Ideo scilicet. qd cū corde cupiat interire. cui cruorē ppa manu vl telo ap homines minime fudisse cognoscit. Affectu ire homicida pnunciat adno. q n solū p opationē effectu. s; aiā p uoluntatē ac uoti desiderio aut pmium unicuiq; aut penā reddit. sdm illud qd ipse loquit ppro phetam. Ego aut opa eox. ac cogitationes eox. uenio ut cē gregē cū omibus gentib ac linguis. Et rursū. Int se invicē cogitantib accusantib aut aiā defendentib in die q iudicabit ds occulta hominū. S; qd diuti pceptī euglicis atq; aplicis immoramur. cū aiā uel q aliqd habere remissionis uidet. hec ea de pcauēdo dicis. n oderis frem tuū in corde tuo. Et iterū. Non eris memor iniuriē ciuiū tuoē. Et rursū. Iuncta eox. q memoriā retinent maleficii immortem. Vides ac ibi nequiciā n in opere tantū. s; aiā in archanis cogitationib resecari. cū de corde odiū ac iniuriē n solū retributio. s; aiā ipsa memoria radicit iubet euelli.

Sciendū tamen in eo qd in quib dā exemplarib inuenit. q iraseret frī suo sine causa reus erit iudicio supfluū ēē sine causa ac addituū ēē ab his q amputandā iraē p iusti causī minime putauerunt. cū utiq; nullus qūlibet absq; ratione cōmot sine causa se dicat irasci. Quā obrē apparet abes